

ΜΙΑ ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΧΤΑ

κείμενο HELEN MORTIMER
εικονογράφηση RACHAEL DEAN

Από την ημέρα που γεννήθηκε, ο μικρός
Ουίλιαμ ζούσε με τους γονείς του και τον
Ράφι σε ένα σπιτάκι πάνω από το κατάστημά τους.

Εκείνη τη χρονιά ήταν έξι χρόνων και τριάντα επτά βιβλία ψηλός.
Και είχαν απομείνει μόνο έντεκα ημέρες για τα Χριστούγεννα.

Το Βιβλιοπωλείο των Θαυμάτων ήταν ζεστό, φιλόξενο και τα ράφια του είχαν αμέτρητα βιβλία. Ήταν η αγαπημένη γωνιά του Ουίλιαμ.

Τριγύρω υπήρχαν βιβλία που σε ταξίδευαν νοερά σε μακρινά μέρη, βιβλία με λαχταριστά γλυκά και πολύχρωμα εικονογραφημένα παραμύθια.

Στον αναπαυτικό μοβ καναπέ μπορούσε κάποιος να διαβάσει
ένα βιβλίο παρέα με τον Ράφι, ενώ ο μπαμπάς κερνούσε
τους πελάτες σπιτικά μπισκοτάκια με τζίντζερ.

Το βιβλιοπωλείο βρισκόταν μακριά, στην άκρη της πόλης, και αυτός ήταν ο λόγος που το επισκέπτονταν πολύ λίγοι άνθρωποι. Όλοι περπατούσαν βιαστικά σ' αυτή την κρύα πόλη· ήθελαν μόνο να φτάσουν γρήγορα στα σπίτια τους.

«Δεν ξέρω πόσο ακόμα θα κρατήσουμε ανοιχτό το βιβλιοπωλείο», είπε λυπημένα η μαμά εκείνο το απόγευμα. «Θα αναγκαστούμε να το κλείσουμε τα Χριστούγεννα».

Τα λόγια της ήταν σαν μια τεράστια χιονόμπαλα που χτύπησε τον Ουίλιαμ. Δεν μπορούσε να το αφήσει έτσι... Έπρεπε με κάθε τρόπο το βιβλιοπωλείο να μείνει ανοιχτό.

Την επόμενη μέρα ο Ουίλιαμ μαζί με τον Ράφι
έφυγαν νωρίς από το σπίτι για να μαζέψουν
ξερά φύλλα και κλαδιά.

Όταν επέστρεψαν, το αγόρι
άδειασε στο πάτωμα το κουτί της
ανακύκλωσης και άρχισε...

...να κόβει, να βάφει,
να κολλάει. Ήταν μια
κοπιαστική μέρα!

ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Αργά το απόγευμα ο Ουίλιαμ είχε πια
τελειώσει. «Μην ανοίξετε τα μάτια σας,
αν δεν σας πω!» είπε στους γονείς του.